

Fra Donatus Forkan
Priore Generale

Rzym, 15 listopad 2008
Ref: PG136/2008

Błogosławiona Dziewica Maryja
Patronka Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego.

DO CAŁEGO ZAKONU

Drodzy bracia i siostry w szpitalnictwie.

Minęło ponad 250 lat od dnia, kiedy to dla podkreślenia specjalnego związku łączącego nasz Zakon z naszą Błogosławioną Panią zostało ustanowione święto patronalne Błogosławionej Dziewicy Maryi.

Korzenie tego związku mają swój początek w specjalnym synowskim przywiązaniu i wielkiej pobożności maryjnej naszego Założyciela św. Jana Bożego. To dziedzictwo duchowe przynagła nas, braci konsekrowanych w szpitalnictwie, aby pielęgnować naszą pobożność i synowskie oddanie Maryi, naszej Matce.

Nasza Pani pozostaje dla nas najpełniejszym modelem szpitalnictwa, ikoną, w której możemy szukać inspiracji i kierownictwa, drogi życia, którą powinniśmy podążać poświęcając się całkowicie Bogu, służąc naszym bliźnim chorym i potrzebującym. Za przykładem Maryi powinniśmy pogłębić naszą relację z Panem w modlitwie i w rozważaniu Jego Słowa, starając się dostrzec Jego Wolę w stosunku do każdego z nas i do całego naszego Zakonu w tym szczególnym momencie naszej historii. Błogosławiona Matka potwierdza, że Słowo Boże jest niezastąpionym źródłem, z którego powinniśmy czerpać a także najważniejszym punktem wyjścia dla naszej drogi szpitalnictwa. My, którzy staramy się leczyć ciała naszych cierpiących braci i sióstr, patrzymy na Nią, wierząc, że Słowo stało się Ciałem.

Maryja była zwykłą kobietą, która żyła tak jak wiele innych kobiet w owym czasie, zabiegana w jednostajnym, codziennym natłoku obowiązków, była żoną, matką, siostrą, kuzynką, sąsiadką. Sposób, w jaki przeżywała swoje życie, także i dzisiaj, jest ciągle dla nas przykładem i być może w tym szczególnym czasie, nabiera jeszcze większej wagi i znaczenia. W szczególności, wiele kobiet, wyznających różne religie, które cierpią z

powodu ubóstwa, chorób, wojen... mogą patrzeć na Nią dzisiaj jak na kobietę taką jak one, która rzeczywiście rozumie to, co one doświadczają, wie to, co czują.

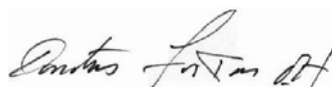
Jest wiele świadectw w Piśmie Świętym, które ukazują nam odwagę i determinację Maryi, jej całkowite zawierzenie Panu, zupełne poddanie się Jego woli. Zwiastowanie, stajnia w Betlejem, ucieczka do Egiptu, wesele w Kanie, jej ciche podążanie za Jezusem w czasie jego nauczania i na koniec jej obecność pod krzyżem. Te wszystkie wydarzenia pokazują nam jak Maryja potrafiła czerpać siłę i nadzieję z tych wydarzeń; siłę, która mogła pochodzić jedynie z niebios.

Dzisiejsze społeczeństwo przechodzi przez bardzo trudne i „ciemne” czasy, także dlatego, że wiele ważnych wartości, które do niedawna były uważane za podstawowe, dzisiaj wydają się już nie istnieć. Mimo to, przykład naszej Pani daje nam obraz kobiety o wyraźnej tożsamości, jasnym poczuciu przynależności do Boga, zaangażowania w realizację Bożego planu. Za Jej przykładem, także i my jesteśmy powołani do tego, aby rozwijać i umacniać poczucie przynależności do Kościoła, do Zakonu i do rodziny, wcielając w życie i promując wartości potrzebne dzisiaj ludziom, pomagając im nie czuć się zagubionymi, pomagając odzyskać prawdziwe znaczenie życia.

Dzisiejsze święto daje nam sposobność, aby w modlitwie jeszcze raz rozważyć rolę, jaką Błogosławiona Pani, „Zwierciadło Wszelkiej Świętości” (*Deus Caritas Est*, 41), odegrała w naszej misji szpitalniczej. Jej wielkość, jak to przypomniał Papież Benedykt XVI, wynikała z tego, że ona nie umieszczała siebie w centrum swojego bytu, ale poprzez modlitwę i posługę pozostawiała tam miejsce dla Boga. Dlatego Maryja pozostaje dla nas najważniejszym przykładem sposobu życia, przykładem, który i my powinniśmy naśladować otwierając się na wszystko to, co pozwala nam służyć w sposób, który byłby w jak największym stopniu wyrazem Dobrej Nowiny.

Zawierzmy jej opiece nasz cały Zakon, w sposób szczególny chorych i potrzebujących, najbardziej tych, którymi się opiekujemy i tych, którzy zwracają się do nas po pomoc w wyjątkowo trudnych momentach w ich życiu, tak, aby za jej wstawiennictwem, rozpoznać wolę Bożą i iść do przodu po drodze szpitalnictwa w świetle Słowa Bożego.

W tym świątecznym dniu przesyłam Wam moje najlepsze życzenia!
Wasz brat w św. Janie Bożym.

Br. Donatus Forkan
Przeor Generalny